

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

14/06/2026

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε αγαπητοί αδελφοί, παρουσιάζεται μία από τις πιο σημαντικές στιγμές της δημόσιας δράσης του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: την κλήση των πρώτων μαθητών Του.

Καθώς περπατά δίπλα στη θάλασσα της Γαλιλαίας, συναντά απλούς ανθρώπους του καθημερινού μόχθου, ψαράδες που εργάζονται για να συντηρήσουν τις οικογένειές τους, τον Σίμωνα Πέτρο και τον αδελφό του Ανδρέα. Σε αυτούς, λοιπόν, απευθύνει το κάλεσμά Του να Τον ακολουθήσουν και να γίνουν «αλιείς ανθρώπων» και εκείνοι ευθύς αμέσως άφησαν τα πάντα και Τον ακολούθησαν. Έπειτα, προχωρώντας λίγο ακόμη συναντά άλλα δύο αδέρφια τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τους υιούς Ζεβεδαίου, οι οποίοι ετοίμαζαν μαζί με τον πατέρα τους τα δίχτυα και τους καλεί και εκείνους να Τον ακολουθήσουν.

Η επιλογή των πρώτων μαθητών, μας προκαλεί μεγάλη εντύπωση, καθώς ο Χριστός δεν στρέφεται σε ανθρώπους με ιδιαίτερη μόρφωση, κοινωνική δύναμη ή επιρροή. Επιλέγει πρόσωπα απλά, εργατικά και ταπεινά και με αυτόν τον τρόπο φανερώνει ότι το έργο του Θεού δεν στηρίζεται στις ανθρώπινες ικανότητες, αλλά στη χάρη Του και στη διάθεση του ανθρώπου να ανταποκριθεί στο θέλημά Του. Η αξία του ανθρώπου δεν μετριέται από τα εξωτερικά του προσόντα, αλλά από την πίστη, την καθαρότητα της καρδιάς και την προθυμία του να ακολουθήσει τον δρόμο του Θεού.

Ιδιαίτερη εντύπωση μας προκαλεί η άμεση ανταπόκριση των μαθητών. Χωρίς δισταγμό αφήνουν δίχτυα, πλοία, σπίτια, συγγενείς, τα πάντα και ακολουθούν τον Χριστό. Δεν ζητούν εξηγήσεις ούτε εγγυήσεις για το μέλλον. Δεν ακούγεται από τα χείλη τους: πού θα πάμε; πού θα μείνουμε; πώς θα επιβιώσουμε; Δεν γνωρίζουν τι σημαίνει να γίνουν «αλιείς ανθρώπων», όμως εμπιστεύονται Εκείνον που τους καλεί να εγκαταλείψουν τα πάντα και να είναι μαζί Του. Η στάση αυτή αποκαλύπτει μια βαθιά σχέση εμπιστοσύνης και αγάπης. Όταν η καρδιά αγαπά αληθινά, δεν υπολογίζει το κόστος ούτε αναζητά ανταλλάγματα.

Μέσα από το παράδειγμα των Αποστόλων αναδεικνύεται και η μεγάλη αρετή της υπακοής. Η χριστιανική υπακοή δεν είναι αποτέλεσμα

φόβου ή καταναγκασμού. Είναι μια ελεύθερη πράξη αγάπης προς τον Θεό. Ο άνθρωπος που αγαπά τον Χριστό προσπαθεί να ακολουθήσει το θέλημά Του ακόμη και όταν αυτό απαιτεί θυσίες ή προσωπικές υπερβάσεις. Έτσι μαθαίνει να περιορίζει τον εγωισμό του και να καλλιεργεί την ταπείνωση.

Η ταπείνωση αποτελεί θεμέλιο της πνευματικής ζωής. Όσο ο άνθρωπος απομακρύνεται από την αυταρέσκεια και την εμπιστοσύνη στις δικές του δυνάμεις, τόσο περισσότερο ανοίγεται στη χάρη του Θεού. Δεν είναι τυχαίο ότι πολλοί Άγιοι της Εκκλησίας μας τόνισαν πως η υπακοή και η ταπείνωση γίνονται πηγή πνευματικής προόδου και ευλογίας.

Το κάλεσμα που απηύθυνε ο Χριστός στους πρώτους μαθητές δεν ανήκει μόνο στο παρελθόν. Απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο και σε κάθε εποχή. Ο καθένας καλείται, μέσα από τις δικές του συνθήκες και τα δικά του χαρίσματα, να γίνει συνεργός στο έργο της αγάπης και της σωτηρίας. Η ανταπόκριση σε αυτή την πρόσκληση δεν απαιτεί σπουδαία αξιώματα ή ιδιαίτερες γνώσεις· απαιτεί ανοιχτή καρδιά, πίστη, εμπιστοσύνη και διάθεση να ακολουθήσουμε τον Χριστό. Μας καλεί όλους αδελφοί: *«Δεύτε πρός με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς»*. Όλοι όσοι είναι βασανισμένοι, κουρασμένοι, θλιμμένοι, απογοητευμένοι, πληγωμένοι και πονεμένοι. Ελάτε κοντά μου!!! Εγώ θα σας χαρίσω την γαλήνη και την ανάπαυση.

Κλείνοντας τις σκέψεις μου αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί, θα ήθελα να τονίσω ότι τα δύο πρώτα ζεύγη των μαθητών του Χριστού, μας δείχνουν ότι η αληθινή συνάντηση μαζί Του μπορεί να αλλάξει ολόκληρη τη ζωή του ανθρώπου. Όταν Εκείνος γίνεται το κέντρο της ύπαρξής μας, τότε όλα αποκτούν νέο νόημα και νέα προοπτική. Γι' αυτό και μακάριοι είναι όσοι ακούν τη φωνή Του και ανταποκρίνονται με προθυμία, αγάπη και εμπιστοσύνη.

π. Σωτήριος Κανέλης